



Του Γιάννη Τεκίδη                      Λαγός τη φτέρη έσειε κακό της κεφαλής του. Ταιριάζει η παροιμία στη περίπτωση της εισαγγελέως διαφθοράς, που βάλθηκε σώνει και καλά να αποδώσει δικαιοσύνη, να κάνει καλά τη δουλειά της, ερευνώντας και τεκμηριώνοντας τα συμπεράσματα της με διασταυρωμένα στοιχεία.

Μόνο που δεν πρόσεξε και έκανε ένα καθοριστικής σημασίας λάθος. Ξεχάσατε κ. Εισαγγελέα ότι κανείς δεν τα βάζει με τα αφεντικά, με τους ιδιοκτήτες αυτού του τόπου, όπως ξεχάσατε ότι το θέμα δικαιοσύνη και οι παραπομπές για παραβίαση της νομιμότητας δεν αφορούν τους εκλεκτούς αυτού του κόσμου, τους πολυπράγμονες και ταγμένους από τον Θεό να κανοναρχούν κατά πως βούλονται τις ζωές των ανήμπορων. Γιατί αυτοί είναι υπεράνω αυτής της πεζής ματαιότητας που ονομάζουμε δικαιοσύνη και γιατί ο δικαστικός έλεγχος αφορά τη λαικάντζα, την πλεμπάγια, αυτούς που με απαρέσκεια και υποκριτική δόση ανοχής και κατανόησης, αποκαλούν λαουτζίκο.

Τολμάς κυρία μου, με το απίθανο...θράσος να παραπέμπεις στις δικαστικές αίθουσες ολόκληρο κ. Ανδρ. Λοβέρδο με το απλησίαστο πολιτικό και ηθικό ανάστημα με αυτές τις... σαθρές και έωλες κατηγορίες για δωροδοκία και ξέπλυμα βρώμικου χρήματος; Συνεχίζεις με πείσμα την έρευνα των πεπραγμένων των κ.κ Αδ. Γεωργιάδη και Δ. Αβραμόπουλο, στο περίφημο και από ότι φαίνεται ορφανό σκάνδαλο της NOVARTIS; . Αυτό κι αν είναι ...μέγιστη ύβρις. Αυτό κι αν είναι πρωτοφανής πρόκληση για τα ιερά και όσια του συστήματος. Αγαπάει όμως ο Θεός τον κλέφτη, αλλά αγαπάει και τον νοικοκύρη. Όχι που θα καθίσουν όλοι αυτοί που στο κάτω-κάτω η πατρίδα τους χρωστάει για την...ανιδιοτελή προσφορά των υπηρεσιών τους χρόνια τώρα σε αυτή, με σταυρωμένα χέρια. Έψαξαν, λοιπόν, ερεύνησαν και με την βοήθεια των... αυθορμητώς προστρεξάντων από τον δικαστικό και δημοσιογραφικό χώρο, αποκάλυψαν την μεγάλη σκευωρία με το προσωνύμιο NOVARTIS και θύματα τους ίδιους. Σκευωρία που έστησαν οι... ακατανόμαστοι του Σύριζα και στην οποία –κύριος οίδε με τι ανταλλάγματα – ... συμμετείχε και η παραπάνω δικαστικός. Έτσι έλαμψε η ...αλήθεια, και οι σκευωροί παραδόθηκαν στη χλεύη και την λαϊκή περιφρόνηση. Η ίδια δε η εισαγγελέας με μεθοδεύσεις περιέργες και καταθέσεις το λιγότερο αναξιόπιστες μαρτύρων που εμπλέκονται στη μεγάλη απάτη του σκανδάλου με τα φάρμακα, που φασκουν και αντιφάσκουν προκαλώντας μοναχά το γέλιο, σήμερα είναι υπόλογη, ουσιαστικά όχι για τους χειρισμούς της στη άσκηση των καθηκόντων της, μα για την επιμονή και τη συνέπεια της να βρει την άκρη στο βούρκο του μεγαλύτερου μεταπολιτευτικά στη χώρα μας σκανδάλου.

Στάθηκε άτυχη η κ. Εισαγγελέας γιατί στην Ελλάδα του Κυριάκου Μητσοτάκη η δικαστική έρευνα με οδηγό την συνείδηση, την αντικειμενική κρίση και επαγγελματική επάρκεια, όταν αφορά τους ανέγγιχτους και αρίστους αυτού του τόπου, αυτούς που δεν εμπίπτουν σε καμία κρίση και κανένα έλεγχο, πληρώνεται με απαξίωση, διώξεις και δολοφονία χαρακτήρα. Και το θέμα για την ακροδεξιά διακυβέρνηση δεν είναι μόνο η συγκεκριμένη

δικαστική λειτουργός. Είναι όλο το δικαστικό σώμα και τους υπηρετούντες σε αυτό. Το μήνυμα σαφές σε όλο το μεγαλείο της χυδαιότητας του. Όποιος τολμά στο μέλλον ανάλογα, θα έχει την τύχη της προαναφερόμενης. Στο σημείο αυτό δράση αναλαμβάνει και το γραβατωμένο παρακράτος. Προχθές διέρρηξαν το σπίτι της δικαστικού ' ' άγνωστοι ' ' παίρνοντας μόνο τον ηλεκτρονικό της υπολογιστή, δίχως να αφαιρέσουν οτιδήποτε άλλο. Τι να γύρευαν άραγε οι Γκοτζαμάνηδες του 2020; Ο Κούλης και οι ακροδεξιόι συνέταιροι του, ίσως να ξέρουν. Γιατί αν δεν ξέρουν, κυρίως ο πρωθυπουργός, θα έπρεπε να κάνει τη νύχτα-μέρα και να ανακαλύψει τους διαρρήκτες, διασκεδάζοντας τις βάσιμες πλέον υποψίες ότι εδώ έχουμε να κάνουμε με ένα άρτια οργανωμένο επιτελικό παρακράτος, που οι ενέργειες του έχουν ξεπεράσει και τον πιο ευφάνταστο κινηματογραφικό σεναριογράφο.

Η σιγή στα ΜΜΕ για τις κατάπτυστες κυβερνητικές προκλήσεις, δεν προκαλούν πλέον καμία έκπληξη. Η σιωπή όμως των δικαστών, του συνδικαλιστικού τους οργάνου, η σιωπή του λεγόμενου πνευματικού κόσμου, των συλλογικοτήτων του πολιτισμού, ακόμη και των εργαζομένων είναι τόσο ηχηρή που καταντά μαχαιριά πισώπλατα στη ίδια τη δημοκρατία. Γιατί περί αυτού πρόκειται. Γιατί σήμερα δοκιμάζονται κυριολεκτικά οι αντοχές της.

Γιατί σήμερα φασίζοντες θύλακες και μέσα στη κυβέρνηση νοσταλγούν καιρούς πολιτικά σκοτεινούς, καιρούς που η χώρα μάτωνε χωρίς ελπίδα.

Η αθλιότητα του 1967 ντυμένη με στρατιωτικές στολές, προκειμένου να ... σώσει τη χώρα από τον αναρχοκομμουνισμό, επικαλέστηκε και την επικρατούσα τότε κατά την άποψη της πολιτική φαυλότητα. Φαυλότητα που καλλιεργεί συστηματικά και επίμονα με λόγια και έργα και η σημερινή κυβέρνηση.

Η Κολομβία είναι μακριά, πολύ μακριά από τη χώρα μας σε απόσταση. Όμως πόσο της μοιάζουμε, ιδίως όταν το κουμάντο εκείνης της χώρας το είχαν τα παρακρατικά καρτέλ.

Πηγή:Left.gr